

ὁ βουλευτής μου ἔδραπεν εἰς τὸ Royal Cockpit τὴν ἡμέραν τῆς μάχης πόσα σμήνη συσσωρεύονται, καὶ συμπιεζονται, καὶ παραγκωνίζονται δια να εἰσδύσωσιν εἰς τὸ ἀλεκτρονικὸν ἐκείνο τέμενος, καὶ πόσον χειροκροτοῦνται καὶ βραβεύονται οἱ κύριοι τῶν νικητῶν, αὐτὸς, οὗτινος ὁ ἐνθουσιασμός ἐξάπτεται καὶ διακυροῦται ἢ φαντασία ὁσάκις, διαχέων τὸν χρυσοφόρον ναῖλον τῆς εὐγλωττίας του, βλέπῃ πλήρη τα θεωρεῖα τῶν ἀκροατῶν, φοβούμεναι μὴ ἤθελεν ἀποφασιστὴν νὰ μεταβληθῆ ἀπὸ νομίμου ἀντιπροσώπου τῆς ἐπαρχίας του εἰς διατροφέα πετεινῶν. Καὶ σημειωτέον ὅτι δὲν ἤθελε μείνει ὀρφανός καὶ στασιῶ βουλευτικῆς συζητήσεως· διότι ὑπάρχουσι πολλὰ συγγράμματα περὶ ἀγωγῆς, περὶ ἐξασκήσεως, καὶ περὶ διαίτης τῶν μαχητῶν τούτων πραγματευόμενα, καὶ συνταγμα ὀγκωδέστερον τοῦ ἡμετέρου, περιέχον τοὺς νόμους, τὰς διατάξεις, καὶ τὰ ἔθιμα καθ' ἃ πρέπει νὰ γίνωνται αἱ μάχαι!

Ἄλλ' ὁ ἀλέκτωρ δὲν χρησιμεύει μόνον ὡς ἀντικείμενον τέρψεως καὶ κέρδους, ἀλλὰ καὶ ὡς σύμβολον ἀνδρείας, καὶ εὐσταθίας, καὶ προσοχῆς ἀγρόπνου. Οἱ Ἀχαιοὶ, ἔθνος ἀρχαῖον τῆς Μαισίης, ἐπέστηρον δι' αὐτοῦ τὰς πολεμικὰς τῶν σημαίας, ἐπὶ δὲ τῶν νομισμάτων ἐχάραττον ἀλεκτρούνας ἀλληλομαχομένους. Οἱ προπάτορές μας, οἱ Ἕλληνες, ἐτίμων καὶ αὐτοὶ τὸ ὄρνικον τοῦτο, καὶ ὁ Ἄρης, ἡ Ἐννυῶ, ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ ὁ Ἑρμῆς, ἀλέκτορας εἶχον ὑπαυπιστάς.

Τάχα διὰ μόνον τὸν λόγον τοῦτον τὸν παρεδέχθησαν καὶ οἱ Γάλλοι ὡς σύμβολον ἐθνικόν; (1) τοῦτο τοῦλάχιστον φροναῖσι πολλοί, ἐγὼ ὅμως πιστεύω ὅτι ὑπάρχει καὶ δεύτερος· οἱ Γάλλοι δὲν εἶναι μόνον ἀτρόμητοι, ἀλλὰ καὶ φιλέρωτες, καὶ φιλαγύνοιοι, καὶ κομφοκρεπίς· ὁ ἀλέκτωρ δὲν ἀντιπροσωπεύει ἀξίως καὶ τὰ προτερήματα ταῦτα;

Ἀφοῦ ἐτελείωσα τὸ παρὸν ἄρθρον μου, παρετήρησα ὅτι ὀλιγώτερα εἶπον περὶ ἀλέκτορος καὶ πλειότερα περὶ τοῦ βουλευτοῦ. Ν' ἀλλάξω λοιπὸν τὴν ἐπιγραφὴν καὶ νὰ γράψω *Βουλευτῆς ἀντὶ Ἀλέκτωρ*; Καὶ τί νὰ γείνη τότε ἡ εἰκὼν; Ὁ νεώτερός μου υἱὸς διέλυσε τὴν ἀπερίαν μου· ἐγράψες, μὲ εἶπε, πρὸ ὀλίγου ὅτι ὁ πετεινός εἶναι καὶ τῆς ἀγρυπνίας σύμβολον· ἀλλὰ καὶ ὁ βουλευτής, ὡς νομοθέτης, δὲν πρέπει νὰ κοιμᾶται πανύχθιος. Ἄφες λοιπὸν τὸν πετεινὸν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ βουλευτοῦ.

Καὶ ἤκουσα τὴν γνώμην του.

N. Δ.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΒΑΛΗΝΙΚΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ.

Ὅταν ἀσχήμονες ψευδολογίαι περὶ ἀνοπήκτων ἀνακαλύψεων ἀσυστόλως διαδίδονται παρ' ἡμῶν, ὕβριν εἰς τὸ ἔθνος προστρέβουσαι, καὶ πάντα φίλον τῆς ἐθνικῆς αξιοπρεπείας βαθέως λυποῦσαι, θέλει, ἐλπίζομεν, φανῆ εὐπρόσδεκτος ἀγγελία εἰς τοὺς φιλόλογους ἢ τοῦ ἀκολούθου πολυτίμου καὶ φερεγγύως μαρτυρουμένου εὐρήματος.

Ὁ Ἄγγλος Κ. Ἄρδην ἠγόρασεν ἐν Ἰανουαρίῳ 1847 παρ' ἐνὸς Ἀραβῶν ἐν Γουρνάλ (τῷ δυτικῷ τμή-

ματι τῶν Λιβυκῶν Ἠερῶν), πάπυρον, ὃν οὗτος ἐβεβαίωσεν ὅτι εὔρεν ἐντὸς τάφου, κεκλεισμένον εἰς θήκην ξυλίνην. Ὁ πάπυρος ἔχων μῆκος 12. ποδῶν, εἶναι ἀριστα διατετηρημένος, πλήν τῆς ἀρχῆς, ἣτι· εἶναι ἐλλειπής, καὶ περιέχει 49 σελίδας ὠραιότατης Ἑλληνικῆς γραφῆς. Ὡν ἐκάστη ἔχει μῆκος μὲν 7, πλάτος δὲ δύο δακτύλων, καὶ σύγκειται κανονικῶς ἐξ εἰκοσιπτά γραμμῶν. Τὸν πάπυρον τοῦτον παρουσίασεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Λονδίνου ὁ Γραμματεὺς αὐτός, μετὰ κριτικῆς ἐπιστολῆς τοῦ σοφοῦ Κ. Βιρχίου, ὅστις παρῶν εἰς τὴν συνεδρίασιν, ἔδωκε καὶ προφορικῶς περὶ αὐτοῦ ἐξηγήσεις. Μετὰ τὰς πρώτας δεκαεὶς σελίδας ἔπεται ὁ τίτλος ἢ Ἀπολογία Λυκόφρονος. Ὁ δὲ δευτέρου καὶ ἐντελεστέρου μέρους, προηγείται, ταχυγραφικῶς γεγραμμένος, ὁ τίτλος· ἢ ὑπὲρ τῆς Εὐξενίπου γραφῆς κατὰ Πολυεύκτου. Ὁ πρῶτος παράγραφος τοῦ δευτέρου τούτου μέρους ἀναφέρει γνωστὰς τινὰς περιστάσεις τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, ὅταν τὴν ἐσχάτην ἠγωνίζοντο πάλιν κατὰ τῶν Μακεδόνων, περιέχει ὅμως καὶ τινὰς νέας πληροφορίας. Τοῦ πάπυρου τούτου ἡ δημοσίευσις θέλει ἀναμφιβόλως διευκρινίσει διάφορα τῆς πολιτικῆς διαγωγῆς τῶν Ἀθηναίων κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν. Ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε γενομένης ἐξετάσεως τοῦ ἀξιολόγου χειρογράφου τούτου, φαίνεται ὅτι περιλαμβάνει δύο ἀπολεσθέντας λόγους τοῦ Ὑπερίδου, ὧν ὁ εἷς εἶναι κατηγορία τοῦ Εὐξενίπου, τῆς ἀντιμακεδονικῆς φατρίας, ἣν ὑπεστήριζεν ὁ Πολυεύκτος, συμπρεσβευτῆς τοῦ Δημοσθένους πρὸς τὸν Φίλιππον, καὶ συγκατηγορηθεὶς ὡς δωροδοκηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρπάλου. Ἐκ τῆς ἱστορίας οὐδὲν γνωρίζομεν περὶ τοῦ Εὐξενίπου, ἐκτὸς ἂν εἶναι αὐτὸς τῶ ἐπωνύμῳ ἄρχοντι τοῦ 305 ἔτους π. γ. (Ὀλ. 107,3). Λυκόφρονος δὲ ἀναφέρει πολλοὺς ἢ ἀπτικὴ ἱστορία τῶν χρόνων ἐκείνων, ἀναμιγέντας εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ εἰς τὰς φατρίας. Ὁ δὲ καθ' οὗ ἐγένετο ἡ κατηγορία, καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγράφη ἡ παρούσα ἀπολογία, εἶναι ἴσως ὁ πατήρ τοῦ ῥήτορος καὶ πολιτικοῦ Λυκούργου.

Ἡ ἀκαδημία ἔκρινε τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἄξιον μεγίστης προσοχῆς, καὶ ὡς ἐνδιαφέρον τὴν φιλολογίαν ἐν γένει, ἀπεφάσισεν, ἅμα ἀποπερατώσασα τὰς περὶ αὐτοῦ ἐξετάσεις, νὰ τὸ δημοσιεύσῃ ἀνεῦ ἀναβολῆς. Γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ Κ. Ἄρδης ἐπέσπερεν εἰς τὴν αὐτὴν ἀκαδημίαν λαμπρὸν χειρόγραφον τοῦ Ὑπερίδου, πολὺ πληρέστερον τῶν μέχρις ἐκείνου γνωστῶν, καὶ ὅτι βοήθειά αὐτῆς αὐτὸς μὲν ἐδημοσίευσεν πανομοιότυπον αὐτοῦ διὰ τῆς λιθογραφίας, τὸ δὲ κείμενον ἐξέδωκεν ὁ Κ. Βαβιγκτών.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑΣ (1)

Ἡ Γιβραλτάρη πρὸ τινῶν ἐτῶν εἶχε καταστῆ γενικὴ ἀποθήκη τῶν προϊόντων τῶν δύο Κόσμων, διότι, κειμένη κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν Ἑρακλείων στηλῶν, ὑπάρχει ὡς κλεῖς τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῆς μεταξὺ τῆς Μεσογείου καὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συγκοινωνίας. Τὸ ἐμπόριον ἤκμαζεν, ὁ δὲ χρυσὸς ἦτο διε-

(1) Καθιερώθη ὡς σύμβολον ἐθνικῶν διὰ τὴν σύμπτωσιν ἀπλῶς τῶν ἢ λατινικῶν λέξεων, gallus, ἀλέκτωρ, καὶ gallina, Γαλάττις.

(1) Καὶ τῆς παρούσης διατριβῆς συγγραφεὺς εἶναι ὁ ἐδρὸς νέος τῶν Σπυριδίων, ὁ γράψας τὸ περὶ Μογαδόργης ἄρθρον. Ἴδε Πανδ. φολ. 31.

σπαρμένος από τοῦ πλουτίου μέχρι τοῦ πένθους. Δυστυχῶς ὁμοῦς σήμερον εὐρίσκεται εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν, καὶ καθ' ἑκάστην οἱ κάτοικοι μετακοῦσιν εἰς ἀπώτερα μέρη, πρὸς πορισμὸν τοῦ ἐπιουρίου. Ἡ διατηροῦσα ἄλλοτε πρωτίστη αἰτία τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀκαμαίαν κατάστασιν, ἦτο ἡ διὰ τῶν Ἰσπανῶν ἐνεργουμένη λαθρεμπορία ἀπὸ Γιβραλτάρης καθ' ὅλην τὴν Ἰσπανίαν. Ἀλλὰ σήμερον διεκόπη ἐντελῶς, διότι ἡ λαθρεμπορία ἐγένετο τότε διὰ πλοίων ἰστιοφόρων, ἐνῶ ἐξ αἰτίας τῶν ἀτμοπλοίων, καθίσταται πλέον ἀδύνατος.

Ἡ Γιβραλτάρη εἶναι ὑψηλὸς βράχος, πανταχόθεν ἀπότομος, ἐκτὸς μικροῦ ἐπιπέδου πρὸς τὸ μέρος τῆς πόλεως, ὡχυρωμένος διὰ τριπλῶν προμαχώνων ὑπὲρ τὰ χίλια τηλεβόλα ἐχόντων, καὶ περικυκλωμένη ἀπὸ σύριγγας καὶ ὑπονόμους· ἐνοῦται δὲ ὁ βράχος οὗτος μὲ τὴν ξηρὰν τῆς Ἰσπανίας δι' ἐπιπέδου γλώσσης, ἴσης μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Ἐντὸς αὐτῆς διατηρεῖ πάντοτε ἡ Ἀγγλία 6,000 στρατιωτῶν, ὅχι μόνον διὰ νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῶν Ἰσπανῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ γυμνῶν τὴν γείτονα Ἰσπανίαν τῶν θησαυρῶν τῆς εἰσάγουσα λαθραίως τὰ προϊόντα τῶν βιομηχανικῶν ἐργουσιῶν τῆς. Ὁ τρόπος δὲ οὗ τὰ ἀπηγορευμένα ταῦτα ἐμπορεύματα εἰσάγονται εἰς Ἰσπανίαν εἶναι εἰς ἄκρον τολμηρὸς, ἀντάξιον, τῆς ἀνδρείας τῶν Ἰσπανῶν δι' ἧν ἐνεργεῖται ἡ λαθρεμπορία. Νομίζομεν δὲ ὅτι οἱ ἀναγνώσται θέλουσιν εὐχαριστηθῆναι ἐὰν ἀναφέρωμεν ὀλίγα τινα ἐκ τῶν ἀναριθμητῶν περιστατικῶν, ἅτινα συχνάκις συνέβαιναν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν.

Πρὸς μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων τούτων οἱ Ἰσπανοὶ μεταχειρίζονται εἶδος τι ταχυτάτων πλείων μοναδικῆς κατασκευῆς, τὰ ὅποια, καθ' ἀναλογίαν τοῦ μήκους τῶν, μόλις εἶναι χωρητικὰ τοῦ τεταρτημορίου τοῦ φορτίου πλοίου ἀναλόγου μεγέθους. Ἐχουσι μόνον ἓνα ἰστιόν, καὶ ἐν μέγιστον τρίγωνον ἰστιόν ὡς αἱ παρ' ἡμῖν ἐπακηρίδες. Διὸ καὶ αὐτῆ Ἰσπανικῆ κυβερνήσις μεταχειρίζεται τοῦ αὐτοῦ εἶδους πλοῖα, ἰσοδύναμα κατὰ τὴν ταχύτητα, πρὸς καταδίωξιν τῶν λαθρεμπόρων τούτων. Αἱ ἐνεργοῦσαι τὰς τοιαύτας λαθρεμπορίας ἐταιρίαι, συμφωνοῦσι μὲ τοὺς ἐμπόρους τῶν μεσογείων τῆς Ἰσπανίας καὶ συγκοινωνοῦσι συναλλήλως τὸ σύνθημα τῆς συννενοήσεως, ὅτι κατὰ τὴν δεῖνα ἡμέραν τοῦ μηνὸς εἰς τὸ δεῖνα ἀκρωτήριον θέλει φανῆ πυρὰ, ἢ τὰτα φῶτα, ἢ καὶ μόνον καπνός. Τὰ εἰρημένα πλοῖα φορτισμένα ἐκ Γιβραλτάρης καὶ ἔχοντα τὰ ἐμπορεύματα ἐντὸς μικρῶν τετραγώνων δευμάτων, πρὸς εὐχερεστέραν μετακόμισιν, ἐξέρχονται λαθραίως τὴν νύκτα, μὲ ὅλην τὴν ἀγρυπνὸν ἐπιτήρησιν τῶν βασιλικῶν Ἰσπανικῶν πλοίων, καὶ πλησιάζουσιν εἰς τὸ προσδιορηθὲν μέρος. Ἀμὰ δὲ ἰδόντα τὸ σύνθημα ἀμέσως ἐλλίμνιζουσιν. Ἐταίμοι ὄντες οἱ ἐκ τῆς ξηρᾶς συναεταίροι, εὐάριθμοι μὲν ἀλλ' ὀπλισμένοι καὶ ἐφοδιασμένοι μὲ τ' ἀναγκασιόγυτα πρὸς μετακόμισιν ζῶα, ἀρχίζουσι νὰ ἐκφορτώσωσι τὰ ἐμπορεύματα. Παλλάκις εἰδοποιούμενοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐξουσίας τρέχουσι, συμπλέκονται, τρομπυκτίζονται, ἢ καὶ φο-

νεύονται, ἀλλὰ πάντοτε σχεδὸν οἱ πρῶτοι μένουσι νικηταί, διότι οἱ Ἰσπανοὶ προτιμῶσι νὰ σραγῶσι παρὰ νὰ συλληφθῶσι μετερχόμενοι λαθρεμπορίαν ἣ τις τιμωρεῖται αὐστηρότατα.

Πλὴν τῶν ἀγγεβόλιον ὀπλων τὰ πλοῖα ταῦτα φέρουσι καὶ τρία ἢ τέσσαρα τηλεβόλα ἰκανοῦ μεγέθους καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀνά 50 ἢ 60 ναύτας, τοὺς ὁποίους ἡ ἐλπίς τοῦ κέρδους καθιστᾷ ἀτρομήτους, διότι ὅχι μόνον ἀντιπαρατάσσονται πρὸς τὰ καταδιώκοντα αὐτοὺς βασιλικὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐπίστε καὶ καταδιώκουσιν αὐτά. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφέρεται συμβεβηκὸς τι περὶ τινος λαθρεμπορικοῦ πλοίου ἐξαιτίας ταχύτητος, 85 ποδῶν μήκους, φέροντος ἐξ μέγιστα τηλεβόλα, 90 ναύτας, καὶ ὀνομαζομένου ὁ Τρομερός (Terribile). Ἀποβιδάταν ποτὲ τὸ φορτίον του κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἐπέστραφεν εἰς Γιβραλτάρην, ὅτε ἀπήντησε καθ' ὁδὸν δύο πολεμικὰ πλοῖα τῆς αὐτῆς κατασκευῆς, ἅτινα ἐπεγόρισαν ἀμέτῳ νὰ τὸ κεραυνοβολῶσιν. Ὁ πλοίαρχος διέταξε καὶ ἀνεπέτασαν ὅλα τὰ ἰστιὰ καὶ διὰ τῆς ἐξαιτίας τοῦ ταχύτητος ἀπεμακρύνθη τῶν καταδιωκτῶν του. Ἀλλὰ τὸ πλήρωμα ἐνθουσιῶν, ἠρώτησε τὸν πλοίαρχον, διατί ἐφευγον ὡς δειλοί;

— Βλέπετε, εἶπεν ὁ πλοίαρχος, ὅτι δὲν δύναται νὰ μᾶς φθάσουν, καὶ ἔπειτα τίς ἡ ἀνάγκη νὰ πολεμήσωμεν ἀνωφειλῶς;

— Ὅχι, ἐρώναξεν ὁμοφώνως τὸ κλήρωμα, εἰς ὃ προηγουμένως εἶχε βεβαίως κυκλοφορήσει ὁ Ἰσπανικὸς οἶνος, εἶπαι δειλός.

Ὁ πλοίαρχος ἠθέλησε νὰ τοὺς παραστήσῃ τὸ μάταιον τοῖς ἀμύνης· οἱ ναῦται ὁμοῦς ἐπίμενον λέγοντες ὅτι δὲν εἶχε τὴν γειναιότητα νὰ πολεμήσῃ. Ἐέλως ἰδὼν ὅτι οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐνήργει ἡ ὁμιλία του, ἠσθάνθη κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀναπτερουμένην ὅλην τὴν ἀνδρείαν του, καὶ

— Θέλετε νὰ πολεμήσωμεν; εἶπε.

— Ναι, ἀπεκρίθη τὸ πλήρωμα.

— Ὑψώσατε τὸν πόδα τοῦ ἰστιίου, διέταξε ὁ πλοίαρχος, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν θέσιν του.

Τὸ πλήρωμα ὀπλισθὲν ἀμέσως, καὶ ἐτέθη εἰς θέσιν ἀμύνης. Τὰ καταδρομικὰ πλοῖα ἐπλησίαζον ταχέως· ἄμὰ δὲ σθάσαντα ἐντὸς βολῆς κανονίου, ἤρχισαν νὰ σπαιροβλῶσι τὸν Τρομερόν, ἐνῶ οὗτος ἀφῆκε νὰ πλησιάζωσι διὰ νὰ τὰ προσβάλῃ ἀθρόως ἐκ τοῦ πληθίου. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ πρώτη σφαῖρα τῶν καταδρομικῶν πλοίων ἐφόρευσε τὸν δυστυχῆ πλοίαρχον καὶ δύο ναύτας, καὶ τότε κατακτοηθὲν τὸ πλήρωμα παρεδόθη εἰς τοὺς καταδιώκτας του, οἵτινες τὸ μετεχειρίζοντο ἔπειτα πρὸς καταδίωξιν ἄλλων λαθρεμπόρων.

Ὅσάκις τὰ μετερχόμενα τὴν λαθρεμπορίαν πλοῖα, φθάνουσι καταδιωκόμενα πλησίον τοῦ φρουρίου τῆς Γιβραλτάρης, τοῦτο εἰδοποιεῖ διὰ βολῆς κανονίου τοὺς καταδιώκοντας ὅτι δὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ προχωρήσωσι περαιτέρω, καὶ ὅτι οἱ καταδιωκόμενοι εὐρίσκονται πλέον ὑπὸ προστασίαν Ἀγγλικὴν. Ἐντὸς μάλιστα τοῦ κόλπου ὑπάρχει σημαντὴρ, διαχωρίζων τὸ θρῖον τῆς ξένης καὶ τῆς ἀγγλικῆς θαλάσσης.